

Promemorian Tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område

Remiss från Klimat- och näringslivsdepartementet
Remisstid den 9 juni 2025

Förslag till beslut

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

1. Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.
2. Paragrafen justeras omedelbart.

Föredragande borgarrådet Åsa Lindhagen

Sammanfattning av ärendet

Klimat- och näringslivsdepartementet har skickat promemorian *Tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område* bland annat till Stockholms stad för yttrande. Förslagen i promemorian *Tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område* syftar till att ytterligare anpassa och komplettera nationella bestämmelser till EU:s kontrollförfordningar och att skapa möjlighet till mer flexibel och ändamålsenlig fördelning av tillsyns- och kontrollansvar mellan statliga och kommunala myndigheter och att effektivisera kommuners tillsyn och kontroll.

Nya och ändrade bestämmelser föreslås bland annat i miljöbalken och miljötillsynsförordningen. Förslagen innebär att en statlig tillsynsmyndighet, efter begäran från kommunfullmäktige, ska kunna överta ansvar för sådan tillsyn över objekt som en kommun annars har ansvar för. Vidare ska en kommun, efter överenskommelse med en marknadskontrollmyndighet, kunna utföra vissa marknadskontrolluppgifter. Promemorian innehåller även förslag avseende kostnader, avgifter och en föreskriftsrätt för regeringen.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Miljöförvaltningen har svarat med ett kontorsyttrande på grund av kort remisstid.

Stadsledningskontoret delar miljö- och hälsoskyddsnämndens påpekande att det är en brist att varor som inte uppfyller kraven inte får omhändertas av kontrollmyndigheten. Inte minst mot bakgrund av att aktörer inom den kriminella ekonomin kan antas ha intresse av att undanskaffa och försöka sälja vidare otillåtna varor och produkter även om en marknadskontrollmyndighet förbjudit dessa.

Miljöförvaltningen påtalar att den i samband med tidigare yttrandena över författningsförslag om anpassningar och kompletteringar av svensk rätt till EU-lagstiftning om produktkontroll framfört synpunkter på behovet av att dels förtydliga vilka befogenheter som kommunala tillsynsmyndigheter har vid marknadskontroll av varor samt dels införa bestämmelser som möjliggör att kommunala tillsynsmyndigheter kan utföra uppgifter inom marknadskontroll av varor som inkluderar inhämtande av prover och analys.

Föredragande borgarrådets synpunkter

I Stockholms stad är miljö- och hälsoskyddsnämnden tillsynsmyndighet enligt miljöbalken och utför därmed vissa uppgifter inom marknadskontrollen av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor. Staden har sedan tidigare framfört behovet av att förtydliga kommunala tillsynsmyndigheters roll vid marknadskontroll av varor. Vi förordar att bestämmelser som gör det möjligt för kommunala tillsynsmyndigheter att hämta in prover och genomföra analys införs. Det är positivt att det nu föreslås författningsändringar i linje med detta. Förslaget att kommuner ska kunna utföra ytterligare marknadskontrolluppgifter under en begränsad tid, exempelvis inom ramen för ett projekt, är komplicerat då en överenskommelse kan ingås först efter att frågan behandlats av kommunfullmäktige. Kommunerna bör ges möjlighet att delegera denna beslutsrätt till aktuell nämnd. Det är en brist att varor som inte uppfyller kraven inte får omhändertas av kontrollmyndigheten. Detta inte minst mot bakgrund av att aktörer inom den kriminella ekonomin kan antas ha intresse av otillåtna varor och produkter även om de är förbjudna.

I övrigt hänvisar jag till stadsledningskontorets tjänsteutlåtande och miljöförvaltningens kontorsyttrande.

Stockholm den 28 maj 2025

Åsa Lindhagen

Bilaga

Remiss - Promemoria om tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område, dnr KS 2025/362-1.1

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Ärendet

Klimat- och näringslivsdepartementet har skickat promemorian om *Tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område* bland annat till Stockholms stad för yttrande. Förslagen i promemorian *Tillsyn och kontroll inom miljöbalkens område* syftar till att ytterligare anpassa och komplettera nationella bestämmelser till EU:s kontrollförfordningar och att skapa möjlighet till mer flexibel och ändamålsenlig fördelning av tillsyns- och kontrollansvar mellan statliga och kommunala myndigheter och att effektivisera kommuners tillsyn och kontroll.

Nya och ändrade bestämmelser föreslås bland annat i miljöbalken och miljötillsynsförordningen. Förslagen innebär att en statlig tillsynsmyndighet, efter begäran från kommunfullmäktige, ska kunna överta ansvar för sådan tillsyn över objekt som en kommun annars har ansvar för. Vidare ska en kommun, efter överenskommelse med en marknadskontrollmyndighet, kunna utföra vissa marknadskontrolluppgifter. Promemorian innehåller även förslag avseende kostnader, avgifter och en föreskriftsrätt för regeringen.

Remissammanställningen

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och miljö- och hälsoskyddsnämnden.

Miljöförvaltningen har svarat med ett kontorsyttrande på grund av kort remisstid.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 6 maj 2025 har i huvudsak följande lydelse.

I Stockholms stad är det miljö- och hälsoskyddsnämnden som i egenskap av tillsynsmyndighet enligt miljöbalken utför vissa uppgifter inom marknadskontrollen av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor. Nämndens uppdrag är mer begränsat än Kemikalieinspektionens (KEMI), som är marknadskontrollmyndighet och ytterst ansvarig för marknadskontrollen.

I samband med yttranden över författningsförslag om anpassningar och kompletteringar av svensk rätt till EU-lagstiftning om produktkontroll har staden framfört synpunkter på behovet av att förtydliga vilka befogenheter som kommunala tillsynsmyndigheter har vid marknadskontroll av varor. Staden har även framfört att bestämmelser som möjliggör att kommunala tillsynsmyndigheter kan utföra uppgifter inom marknadskontroll av varor som inkluderar inhämtande av prover och analys borde införas. Synpunkterna har även framförts direkt till regeringskansliet och KEMI av miljöförvaltningen. Att det i nu remitterat förslag finns författningsändringar i linje med detta är välkommet och stadsledningskontoret tillstyrker förslaget.

Avseende förslaget att kommuner ska kunna utföra ytterligare marknadskontrolluppgifter under en begränsad tid, exempelvis inom ramen för ett projekt ter det sig lite krångligt att en sådan överenskommelse kan ingås först efter att frågan behandlats av kommunfullmäktige. Stadsledningskontoret förordar att kommunerna ges en möjlighet att delegera denna beslutsrätt till aktuell nämnd.

Stadsledningskontoret delar miljö- och hälsoskyddsnämndens påpekande att det är en brist att varor som inte uppfyller kraven inte får omhändertas av kontrollmyndigheten. Inte minst mot bakgrund av att aktörer inom den kriminella ekonomin kan antas ha intresse av att undanskaffa och försöka sälja vidare otillåtna varor och produkter även om en marknadskontrollmyndighet förbjudit dessa.

Avseende mer detaljerade synpunkter på promemorians förslag hänvisar stadsledningskontoret till miljö- och hälsoskyddsnämndens yttrande.

Stadsledningskontoret föreslår att kommunstyrelsen anser remissen besvarad i enlighet med vad som sägs i stadsledningskontorets tjänsteutlåtande.

Miljöförvaltningen

Miljöförvaltningens kontorsyttrande daterat den 25 april 2025 har i huvudsak följande lydelse.

Inledning

Nämndens uppgifter inom marknadskontroll Nämnden utför i egenskap av tillsynsmyndighet enligt miljöbalken vissa uppgifter inom marknadskontrollen av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor. Nämndens uppdrag är mer begränsat än Kemikalieinspektionens (KEMI), som är marknadskontrollmyndighet och ytterst ansvarig för marknadskontrollen. De kommunala nämndernas ansvar är begränsat till kontroll av vissa produktkrav. Kontrollen är även begränsad till en enklare granskning av att kemiska produkter, varor och förpackningar uppfyller dessa krav utifrån redovisat produktinnehåll.

Inom marknadskontrollen av varor genomför KEMI regelmässigt projekt i samverkan med kommuner. KEMI:s uppdrag inom marknadskontrollen av varor är dock mer omfattande än kommunernas. Nämnden har därför förhållit sig avvaktande till att delta i projekten under senare år, eftersom det saknats tydligt mandat för kommuner som deltar i ett sådant projekt att på samma villkor som KEMI inhämta nödvändiga varuprover och genomföra analyser av varor.

Nämnden har redan i samband med yttrandena över författningsförslag om anpassningar och kompletteringar av svensk rätt till EU-lagstiftning om produktkontroll framfört synpunkter på behovet av att dels förtydliga vilka befogenheter som kommunala tillsynsmyndigheter har vid marknadskontroll av varor samt dels införa bestämmelser som möjliggör att kommunala tillsynsmyndigheter kan utföra uppgifter inom marknadskontroll av varor som inkluderar inhämtande av

prover och analys. Miljöförvaltningen har därefter framfört synpunkterna direkt till regeringskansliet och KEMI.

I den remitterade promemorian föreslås nu sådana författningsändringar, vilket nämnden välkomnar.

En statlig tillsynsmyndighet ska kunna överta ansvar för tillsyn från en kommun som begär det

Promemorians förslag

Regeringen ska få meddela föreskrifter om att en statlig tillsynsmyndighet får överta ansvaret från en kommun som begär det att i ett visst avseende utöva sådan tillsyn som annars skulle skötas av kommunen.

Om den statliga tillsynsmyndigheten och kommunen inte är överens om att tillsynen ska övertas och kommunen vill att frågan prövas, ska ärendet överlämnas till regeringen för avgörande.

En statlig tillsynsmyndighet ska få återlämna ansvaret för tillsyn som den tagit över från en kommun. Om kommunen anser att tillsynen inte bör återgå ska tillsynsmyndigheten med eget yttrande överlämna ärendet till regeringen för avgörande. Om regeringen har beslutat att en statlig tillsynsmyndighet ska överta ansvar för tillsynen, är det regeringen som ska besluta om återlämnande.

Det bör däremot inte vara möjligt för en statlig tillsynsmyndighet att överlåta eller överta kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar.

Länsstyrelsen ska kunna överta uppgiften att utöva tillsyn över ett visst eller vissa tillsynsobjekt från en kommunal nämnd om kommunen begär det. Vid prövningen av om tillsynen ska övertas ska länsstyrelsen ta hänsyn till omfattningen av tillsynsobjektens miljöpåverkan, den kommunala nämndens och länsstyrelsens egna förutsättningar att utöva tillsynen, möjligheten att inom ett län utöva en effektiv tillsyn och andra frågor av betydelse för övertagandet av tillsynen. Om kommunfullmäktige begär det, eller om länsstyrelsen anser att förutsättningarna för övertagandet av tillsyn från en kommunal nämnd inte längre finns, ska länsstyrelsen återlämna ansvaret för tillsynen. En länsstyrelse som har övertagit en kommunal nämnds ansvar för tillsyn över en viss verksamhet ska även ansvara för annan tillsyn enligt miljöbalken och kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar som är kopplade till verksamheten.

Nämndens synpunkter

Enligt nuvarande reglering kan en statlig myndighet överlåta tillsynen. Förslaget innebär en möjlighet för staten att, efter kommunfullmäktiges begäran, överta tillsynen för t.ex. enskilda tillsynsobjekt som normalt ligger inom kommunens tillsyn, antingen med stöd av 26 kap. 3 § miljöbalken eller efter överlåtelse, utan att behöva flytta tillsynsansvaret för en hel bransch.

Nämnden anser att förslaget ger förbättrade förutsättningar att anpassa tillsynen enligt miljöbalken efter behoven i det enskilda fallet och tillstyrker promemorians förslag. Nämnden delar också uppfattningen att kontroll enligt EU-förordningarna inte bör kunna överlätas eller övertas.

Kommuner ska kunna utföra ytterligare marknadskontrolluppgifter

Promemorians förslag

En kommunal nämnd ska efter överenskommelse med en marknadskontrollmyndighet kunna utföra ytterligare kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning på vissa områden. Den kommunala nämnden ska vid kontrollen ha det ansvar som marknadskontrollmyndigheten har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1-16-5, 17–19 och 20.1 i EU:s marknadskontrollförordning.

En överenskommelse om marknadskontroll ska kunna gälla en viss typ av produkt, produkter som släpps ut på marknaden av en viss aktör eller en viss typ av aktörer eller att dessa uppfyller vissa bestämmelser i de EU-rättsakter inom miljöbalkens tillämpningsområde som omfattas av EU:s marknadskontrollförordning. En sådan överenskommelse ska gälla en viss tid.

Om förutsättningarna för överenskommelsen inte längre finns, ska marknadskontrollmyndigheten säga upp hela eller delar av överenskommelsen. Om den kommunala nämnden inte längre har förutsättningar att utföra kontroll enligt överenskommelsen, ska kommunen säga upp hela eller delar av överenskommelsen.

Kemikalieinspektionen ska kunna ingå en överenskommelse med en kommunal nämnd om att nämnden ska utföra annan kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning än den kontroll som nämnden redan har ansvar för avseende kemiska produkter och varor.

Om en överenskommelse om marknadskontroll omfattar kontroll av varor, ska den kommunala nämnden ha befogenhet att begära kostnadsfria prover från de aktörer som omfattas av överenskommelsen. *Nämndens synpunkter*

Nämnden anser att promemorians förslag tillgodoser de behov av reglering som nämnden tidigare har identifierat som nödvändiga för delta i projekt om marknadskontroll av varor.

Det noteras att en överenskommelse med en marknadskontrollmyndighet föreslås kunna ingås efter begäran från kommunfullmäktige. Det innebär att de ledtider som är förknippade med behandling i kommunfullmäktige behöver beaktas när marknadskontrollmyndigheten planerar för t.ex. gemensamma projekt. Mot denna bakgrund bör det övervägas om det även ska vara möjligt för kommunfullmäktige att delegera beslutanderätten till den nämnd som ska utföra kontrollen. Eftersom överenskommelsen avser överlåtelse av ett begränsat kontrollansvar under en begränsad tid, samtidigt som den inte medför några ökade kostnader för kommunen

eftersom kontrollen finansieras med avgifter, bör den inte betraktas som ett sådant beslut av principiell beskaffenhet eller av större vikt som inte kan delegeras. Inte minst eftersom kommunfullmäktiges begäran ändå torde ske på den aktuella nämndens initiativ. Det bör dock vara upp till kommunen att avgöra om beslutet ska delegeras till nämnden eller ej.

Nämnden förutser att det kommer att finnas behov av en nära dialog mellan marknadskontrollmyndigheten och övriga parter för att kunna samverka om processen för överenskommelser.

Regeringen ska kunna meddela föreskrifter om kommuners genomförande av tillsyn och kontroll

Promemorians förslag

Regeringen ska få meddela föreskrifter om hur kommunerna ska planera, genomföra och utvärdera tillsynen enligt miljöbalken. Bemyndigandet ska gälla även för kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar.

Sådana föreskrifter bör kunna innebära krav på att kommunerna ska göra utredningar av behovet av tillsyn, föra register över tillsynsobjekt, att tillsynsbesök ska göras med vissa intervall och att kommunerna ska lämna underrättelser till statliga tillsynsmyndigheter och följa upp och utvärdera tillsyns- eller kontrollverksamheten. I enlighet med principen om EU-rättens företräde ska sådana föreskrifter inte tillämpas i strid med EU:s kontrollförfordningar.

Nämndens synpunkter

Nämnden har inget att erinra mot förslaget.

Möjligheten för myndigheter att få kostnadsfria prover och ersättning för analyskostnader utökas

Promemorians förslag

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om skyldighet för den som saluför, överlåter eller till eller från Sverige för in eller ut en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara att lämna de prover som behövs för kontrollen enligt EU:s marknadskontrollförfordning.

Kemikalieinspektionen och Läkemedelsverket ska inom sina ansvarsområden kunna begära kostnadsfria prover av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor vid kontroll enligt EU:s marknadskontrollförfordning. Läkemedelsverket ska även kunna begära prover av tatueringsfärger vid tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt EU:s marknadskontrollförfordning.

Länsstyrelsen och den kommunala nämnden ska inom sina ansvarsområden kunna begära kostnadsfria prover av kemiska produkter och biotekniska organismer vid kontroll enligt EU:s marknadskontrollförfordning.

En kommunal eller statlig myndighet ska kunna besluta att kostnader för provtagning och undersökning av ett prov av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara i samband med tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar ska ersättas av den vars verksamhet provtagningen avser, om inte särskilda skäl talar emot det. Möjligheten att kräva ersättning för kostnader ska gälla oavsett om provet har köpts in av myndigheten eller lämnats till myndigheten efter föreläggande.

En tillsynsmyndighet ska, om inte särskilda skäl talar emot det, få besluta att en näringsidkare från vilken myndigheten har gjort ett s.k. testköp av en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara ska ersätta myndigheten för vad den betalat. Rätten att besluta om ersättning ska gälla även för testköp som gjorts som ett led i kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar.

Nämndens synpunkter

Förslagen tillgodoser de behov av förtydliganden och kompletterande lagstiftning som nämnden identifierat. Nämnden tillstyrker förslagen.

Beträffande inhämtande av prover på kosmetiska produkter och varor bör noteras att det hittills varit något oklart i vilken utsträckning även kommunerna har befogenhet att inhämta sådana prover (inom ramen för tillsynen enligt miljöbalken).

Läkemedelsverket och kommunerna har parallellt ansvar för tillsyn och kontroll i fråga om kosmetiska produkter. Fram till för några år sedan har det funnits en informell uppdelning mellan myndigheterna, där Läkemedelsverket svarade för tillsyn och kontroll av s k ansvariga personer och produkternas innehåll, medan kommunernas vände sig till senare led i distributionskedjan och inriktade sig på vad överensstämmelser som kan konstateras vid okulär besiktning. Sedermera har Läkemedelsverket framhållit att ansvaret är parallellt och anför att även kommunerna har befogenhet att inhämta varuprover med stöd av 1 kap. 27 § miljötillsynsförordningen.

Nämnden anser att det är oklart huruvida regeringens avsikt har varit att genom 1 kap. 26 § miljötillsynsförordningen ge Läkemedelsverket exklusiv befogenhet att inhämta prover på kosmetiska varor (enligt principen om *lex specialis*) eller om tanken har varit att även kommunerna ska anses ha sådan befogenhet genom 1 kap. 27 § miljötillsynsförordningen, genom att begreppen ”kemiska produkter” ska anses innefatta även kosmetiska produkter (som är en särskild form av kemiska produkter).

Nämnden anser att detta inte heller klargörs genom de föreslagna ändringarna, men anser att det bör förtydligas i det fortsatta författningsarbetet och med fördel kan föras in direkt i förordningstexten.

Nämndens övriga synpunkter och förslag

Behörigheter och befogenheter enligt EU:s kontrollförfordning 2017/625

Länsstyrelserna och kommunerna är behöriga myndigheter med visst ansvar för kontroll av växtskyddsmedel enligt EU:s kontrollförfordning. Som anförts ovan föreslås inte någon möjlighet att överlåta eller överta kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar. Däremot, anförts det i promemorian, påverkar detta inte regeringens möjlighet att på föreskriftsnivå införa ytterligare bestämmelser om att länsstyrelsen eller en kommunal nämnd ska *utföra* viss kontroll enligt EU:s kontrollförfordningar (s. 36). I promemorian föreslås dock bara sådan överlåtelsemöjlighet i fråga om marknadskontrollen, inte kontroll enligt EU:s kontrollförfordning.

I 2 kap. 2 § miljötillsynsförordningen anges att om två eller flera myndigheter har tillsynsansvaret för ett tillsynsobjekt eller ansvaret för kontroll av en aktör enligt EU:s kontrollförfordning, får myndigheterna komma överens om hur ansvaret ska fördelas.

Hänvisningen till EU:s kontrollförfordning infördes 2022. Nämnden har inte kunnat hitta någon närmare kommentar till bestämmelsen i de förarbeten som legat till grund för utformningen, men i Ds 2018:41 *En anpassning av bestämmelser om kontroll i livsmedelskedjan till EU:s nya kontrollförfordning* (s. 423) anges att regeringen ”med stöd av bemyndigandet i 26 kap. 3 § första stycket miljöbalken (...) kan meddela tillämpningsföreskrifter om hur tillsynen enligt balken ska utövas samt föreskrifter om att en tillsynsmyndighet får överlåta åt en kommun som begär det att i ett visst avseende utöva sådan tillsyn som annars skulle skötas av en statlig tillsynsmyndighet. Bestämmelsen bör vara tillämplig även vid kontroll och annan offentlig verksamhet som utövas med stöd av kontrollförfordningen och EU:s förordning om ackreditering och marknadskontroll. Med stöd av bemyndigandet kan regeringen meddela tillämpningsföreskrifter som kompletterar kontrollförfordningen och EU:s förordning om ackreditering och marknadskontroll.” Nämnden uppfattar att detta resonemang också har legat till grund för 2022 års ändringar i 2 kap. 2 § miljötillsynsförordningen.

Nämnden tolkar mot den bakgrunden bestämmelsen så, att det inte krävs att myndigheternas ansvarsområden är fullt överlappande, utan att det är tillräckligt att det handlar om samma typ av tillsyn eller kontroll för att överenskommelse ska kunna vara möjlig. Bestämmelsen ger därmed möjlighet för två behöriga myndigheter för kontroll av växtskydd att komma överens om omfördelning av de utpekade ansvarsområdena. Följaktligen kan en kommun komma överens med Kemikalieinspektionen om att i samband med kontroll av växtskyddsmedel i en butik, som är både primärleverantör och distributör, även kontrollera utsläppande på marknaden, som enligt 2 kap. 21 § 3 p. miljötillsynsförordningen faller under Kemikalieinspektionens ansvar.

För det fall nämndens tolkning inte är riktig finns det, av väsentligen samma skäl som aktualiserats för marknadskontrollen, behov av att reglera möjligheterna för behöriga myndigheter att komma överens om vilken myndighet som ska utföra viss kontroll.

Behov av att införa möjlighet att omhänderta produkter och varor

Inom livsmedelslagstiftningen har kontrollmyndigheterna tilldelats befogenheten att ta hand om en vara som inte uppfyller kraven eller som avses med föreläggande eller förbud om föreläggandet eller förbudet inte följs, se 24 § första stycket livsmedelslagen (2006:804). Någon motsvarande befogenhet för myndigheten att ta hand om varor eller produkter finns varken inom miljöbalkstillsynen eller marknadskontrollen. Samtidigt konstaterar nämnden att de produkter och varor som omfattas av tillsynen respektive av marknadskontroll i många fall kan vara direkt hälsofarliga (t.ex. kvicksilver i hudblekningsprodukter) och akuttoxiska (t.ex. växtskyddsmedel m.m.). Med gällande lagstiftning har tillsyns- och kontrollmyndigheterna begränsade möjligheter att säkerställa att sådana produkter som inte uppfyller kraven inte tillhandahålls på marknaden. Det är en brist, inte minst mot bakgrund av att aktörer inom den kriminella ekonomin kan antas ha intresse av att undanskaffa otillåtna varor och produkter som en marknadskontrollmyndighet förbjuder för att försöka sälja vidare på annan plats.

Mot denna bakgrund anser nämnden att det finns behov av att ge tillsyns- och kontrollmyndigheter befogenhet att beslagta varor och produkter inom ramen för tillsynen enligt miljöbalken och marknadskontrollen. Förutsättningarna för detta bör därför utredas närmare.